

Lite bygdehistoria

Eftersom Ljusne-Voxna AB under 1800-talets senare del hade kommit i besittning av rätt ansevärda skogsarealer inom Överhogdals kommun blev det för bolaget en naturlig följd med en lokal förvaltning. Under år 1892 lät nämnda bolag uppföra en större gård å hemmansnummer 28, beläget på södra sidan av Hoaån i byns övre del. Det blev ett nog så originellt husbygge som inrymde förvaltningskontor, skogvaktarbostad och arrendatorslägenhet, allt under ett tak men med särskilda ingångar till de olika lokalerna.

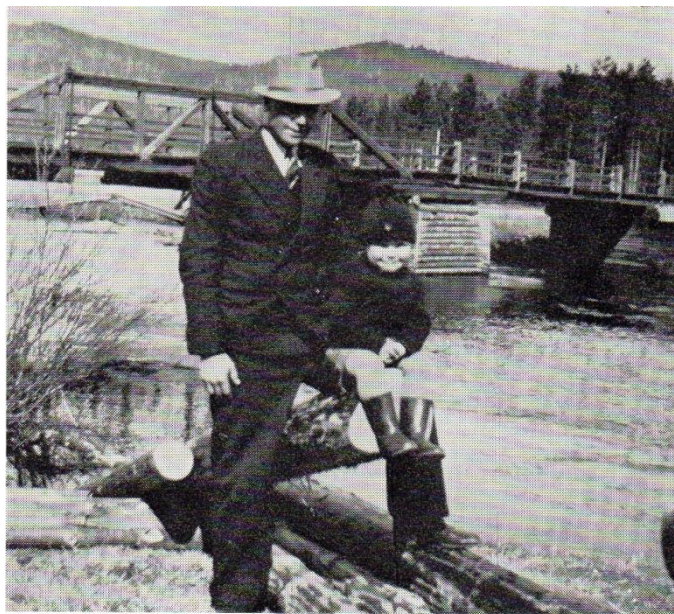
Vi har inte lyckats uppspåra den eller de som byggde huset, men vi förmodar att de var från någonstans "utsocknes". Det var givetvis inte så gott om yrkesskickliga hantverkare inom byns gränser vid den tiden. Dock vet vi att ett par bröder från Rätansböle utförde murningsarbetet, de hette Erik Bergvall och Anders Färnlund. Det blev ett visst materiellt uppsving i bygden – låt vara i begränsad omfattning – när arbetsledaren väl hade installerat sig, fördelas kakan till de arbetssökande. I huvudsak var det ju vintersäsongens avverkningar med huggning och körning men även under sommarhalvåret förekom en hel del arbeten. Det var årligen återkommande stämplingar, det var kojbyggen, och för skogsvårdens befrämjande förekom skogsdikningar och bäckrensningar, vidare utfördes dagsverken i skilda sammanhang.

År 1899 byggdes bron över Hoaån, den s k Oppigårdsbron. Byggherre var den då i bygden välkände värmlänningen Johan Persson. Ackordssumman 1000 kronor utgick väl från kommunens sida, fast det kan tänkas att bolaget bidrog med en del av beloppet. Detta brobygge var en högst nyttig och välkommen tilldragelse för gårdarna på ömse sidor av ån, det blev ett mera naturligt umgänge för bygdens befolkning däromkring.

Ett stycke in på vårt sekel (1900-talet) följde Bergviks AB Ljusne-Woxna-bolagets exempel och byggde ett skogvaktarboställe och anställde skogvaktare. En av dessa var den trygge dalkarlen Edvard Wiik som var arbetsledare många år. Han bodde med sin familj på gården Holmen.

Johan Persson

Ur Vävträden 1968. Signaturen S.M.